

DE KEUS VAN INGENIEUR TEUS

ir. Teus van der Plaats

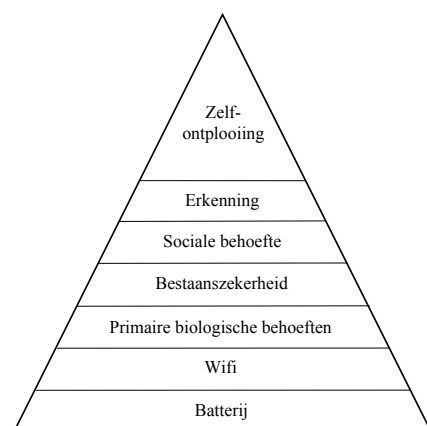
COMMUNICATIE VAN OEKRAÏENSE VLUCHTELINGEN

In Intercom bespreken we meestal communicatie-uitingen, die vroeg of laat in de militaire operatie gebruikt kunnen worden. Deze keer wil ik het thema communicatie van een andere zijde belichten.

Het verhaal begint ruim 22 jaar geleden toen mijn zwager een Oekraïense au pair had die op de kinderen paste. Ze had een eigen kamer, kost en inwoning en leerde zo langzaam maar zeker redelijk Nederlands. Na een aantal jaar vertrok ze weer naar haar eigen land, trouwde daar en kreeg drie kinderen. De zwager had misschien een of twee keer per jaar contact. Toen de oorlog uitbrak intensiverde het contact en zij vluchtte met haar kinderen naar Polen. Na een mensonterende reis in een volgestouwde trein, waar de toiletten het niet meer deden, en die elk uur even stopte waarbij iedereen zijn behoeften naast het spoor kon doen, waarbij een man doodging aan een hartaanval, en waarbij er brand uitbrak in een coupé, belandden ze in een huis over de Poolse grens. Hier ontbrak het hun ook aan alles en toen hebben mijn vrouw en ik tegen elkaar gezegd: “de kinderen zijn de deur uit laat ze maar naar Wateringen komen”. Onze kinderen waren begaan met hun lot, kochten vier Transaviatickets en op de eerste zondagavond na het begin van de oorlog reed ik met mijn auto naar vliegbasis Eindhoven en heb ik die vier voor mij toen wildvreemde mensen opgehaald. Ze hadden niet meer dan een rugtasje met kleren bij zich en waren flink van streek. Wat ze wel hadden waren forse Chinese smartphones van Redmi, Oppo en Apple.

Moeder Victoria (41 jaar) had een Apple, Dari (12 jaar) had een Redmi en Anna (10 jaar) een Oppo. Oles een jongen van 3 jaar had geen smartphone maar keek wel continu filmpjes op de iPhone van moeders.

Wificode een basis levensbehoefte.

Het allereerste wat ze vroegen toen ze bij ons thuis waren was de wificode! Dat was even ingewikkeld want ze gebruiken een ander alfabet (letters). Na wat gerommel met de instellingen bleken alle telefoons ook gewoon ons alfabet te ondersteunen, en er was ... contact. Vader was nog in Oekraïne en daar was uiteraard intensief contact mee. Hij werkte in een fabriek voor geigertellers, die vooral de meters levert aan het leger. De vraag naar deze apparatuur explodeerde daar toen de Russen zich

gingen ingraven rond Tsjernobyl waar de kernramp had plaatsgevonden. Meerdere keren liet Victoria mij de berichten hierover zien op Telegram en Viper – de daar meest gebruikte social media kanalen. Hoewel de lokale bevolking de Russen keer op keer waarschuwde, het mocht niet baten, ze gingen gewoon stevig graven in radioactief besmette grond. Op de Telegramkanalen verschenen vervolgens allemaal berichten over stralingsziekte waar de Russische militairen last van kregen. Toen bleek gelijk al dat het intellectuele niveau van de Russische bezetter niet bijster hoog was. Het waren vooral dienstplichtigen van vooral Aziatische afkomst die dachten op oefening te zijn.

Verhalen uit het oorlogsgebied

Ik viel als nuchtere Nederlander van de ene verbazing in de andere. Alle communicatiekanalen naar de bezette gebieden stonden gewoon wagenwijd open.

Haar vader woont in een dorpje bij Cherson in het zuiden vlak bij de Dnjepr en weigerde te vluchten. Hij rapporteerde dat de Russische soldaten met grote verbazing de 'luxe' in Oekraïne aanschouwden. Koelkasten werden gestolen en ook een sauna werd met militaire voertuigen op transport gezet naar het thuisfront. De soldaten roofden Chanel en Gucci tassen voor hun echtgenotes en er werd ook veel make-up buitgemaakt.

“...Ik viel als nuchtere Nederlander van de ene verbazing in de andere.”

De eerste weken stonden de communicatiekanalen gewoon helemaal open. Op zeker moment kon men nog wel contact zoeken vanuit Nederland, maar niet meer andersom. Later werd ook die communicatie afgesloten en was er geen contact meer met haar zus, vader en kennissen die vlak bij de Zwarte Zee wonen.

Tank verkocht

Op zeker moment kwam Victoria met het verhaal dat de Oekraïense militairen diverse tanks hadden gekocht van de Russen. Omdat ze met dezelfde radioapparatuur werkten konden ze gewoon met elkaar communiceren over de radio. De encryptie werkte niet. Men deed het aanbod aan een tankcommandant zijn tank te kopen voor 10.000 dollar. Hij moest op zekere plek zijn tank neerzetten en met een drone inspecteerden de Oekraïeners of hij alleen was en

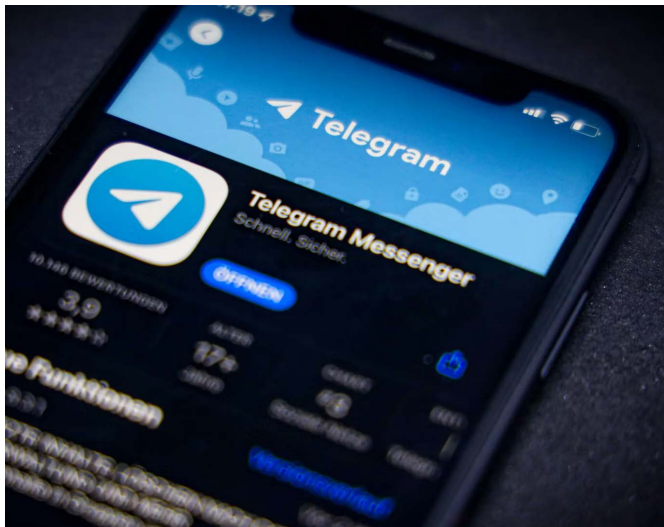

namen toen zijn tank over. Hij kon vluchten naar Oekraïne, kreeg gelijk asiel en 10.000 dollar op zijn rekening. Omdat de Russen allemaal ook gewoon smartphones bij zich hadden en de Oekraïners vloeiend Russisch spreken werden de militairen gewoon opgebeld met allerlei voorstellen.

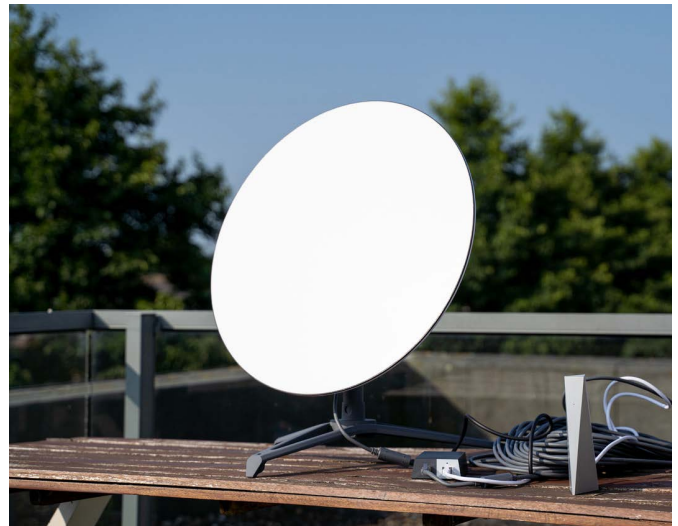
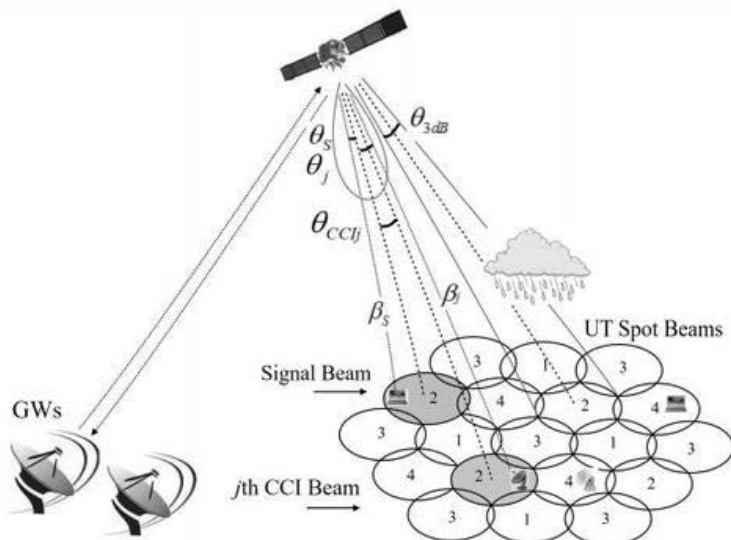
Viber en Telegram

Moeder zat zo ongeveer de hele dag te bellen met haar familie, vader, man en zussen via Telegram en Viber. Als het luchtalarm afging hoorden we dat gelijk en een half uur later kwam dan het bericht ook op het NOS-journaal. Video's van voorbij vliegende kruisvluchtwapens en rookpluimen van inslagen werden ons permanent voorgeschoteld.

Starlink van Elon Musk groot succes

Elon Musk werd volgens Telegramberichten ineens de grote vriend van Oekraïne toen hij razendsnel 1500 Skylink satcominternetterminals leverde. Naar verluidt was dit een groot probleem voor de Russische EOY-apparatuur, want 13 Ghz stoor je niet zo makkelijk over land als de gebruikte dishes met grote gain op de hemel gericht zijn en er honderden satellieten op 500 km hoogte overvliegen. Verkenners in het voorterrein konden hierdoor via de Starlink schotels

(abonnement 90 euro per maand in NL!) de posities van de Russen doorgeven, waarna de artillerie met groot succes vele Russische tanks en artillerie kon uitschakelen. Verder las ik dat men met groot succes ook een open source BMS GIS ARTA gebruikt. De 'poor mans communications solutions' van de Oekraïners waren volgens de Telegramberichten redelijk succesvol.

Vertrek

De familie is in totaal exact zes weken bij ons geweest. Vrij abrupt wilde men weer naar huis, alwaar onmiddellijk zes kruisraketten vlakbij hun huis insloegen en ze wederom vluchten; eerst naar een huisje in de Karpaten en op dit moment zijn ze direct over de grens in Polen. Het was een bijzondere ervaring om een gezin op de vlucht zes weken in huis te hebben en de oorlog van dichtbij dagelijks mee te maken. Hopelijk loopt de oorlog, mede door support vanuit Nederland, snel ten einde want het leed is zeer groot. 🇺🇸